

# «Mestre i amic vitaliste»

**FRANCISCO ROCA TRAVER**

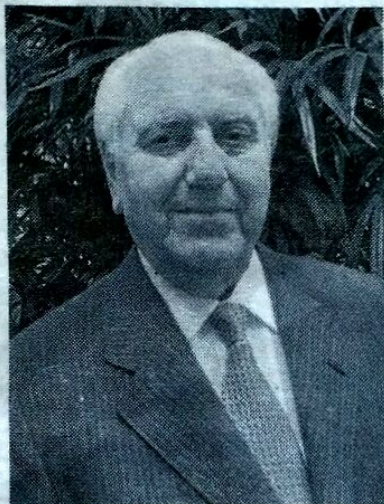
**Catedràtic i Acadèmic, medalla 38,  
Real Acadèmia de Cultura Valenciana**

**|| VICENT RAMON  
CALATAYUD**

**VALENCIA.** Res podem afegir ya. Com siga que en fi de semana nos deixà, perque son cor, més fatigat que el cos, no resistí l'afany de viure que l'acompanyà 96 anys i tacó, digam amén a lo que puntualment deixaren escrit ací en la pàgina de necrològiques de LAS PROVINCIAS.

Pero ara que se nos convoca per la RACV, als amics, acadèmics, alumnes i valencians, sobretot als qui no poguérem acompanyar-lo en son postrer passeig per la ciutat, i se nos crida a celebrar-li una missa en l'iglésia d'El Patriarca Sant Joan de Ribera, reviscolem son recort: Dimarts a les 19,30 h, en el carrer de La Nau, front a l'Universitat de València. Allí és a on guanyà en premi extraordinari sa llicenciatura en 1942 i feu docència com a professor d'Història del 1943 al 1950, havent-se doctorat de la dita matèria en 1944 en la Complutense, també de modo extraordinari.

Des de Torreblanca, vila marinera i llauradora a on



naixqué i el reconegueren com Fill Predilecte, supnem que els primers llatins els deprengué, sense acabar d'entendre'ls, de les celebracions llitúrgiques, pero no li foren prou i des d'estos anhels de saber, mai parà d'investigar i publicar, guanyat-se el pà en la docència i la dignitat d'alimentar culturalment, compartint el sabers, per distints llocs i càrrecs, com a catedràtic. Hui som molts els qui escoltant-lo i bevent del seu magnar històric, majorment en València i en Algemesí, a on ancorà els posteriors anys de professió, sempre el recordarem. Perque seguí uns camins propis, potser inspirats en

el model Vicens Vives i paralels al d'Ubieta Arteta, quan des de l'erudició i bibliografia, documentant fets i circumstàncies, interessava més descobrir com podria ser l'entorn humà, com vivien i de qué les poblacions coetànues, quines pogueren ser les fonts que alimentaven també l'esperit existencial, una volta resolvien els materials, hui difícilment comparables, I tot açò passat pel sedaç del sentit comú, treballat a mà de mestre, contrastat al colpejar-se en la dicència i el debat, per a dur-ho redonet al llibre. Llarga i profitosa és hui la seua producció editada. I com mai deixà de treballar, sabem que duya entremanis un estudi ben sucós, que nos agradaria poder gojar i que no es perga.

A la seua viuda, qui ho ha perdut tot i ya no podrà seguir contant els bacs que en els darrers anys entropetà, apenes li alcançarem consol, els qui també hem perdut en ell: mestre i amic vitaliste, que en glòria estiga, pel qui elevarem una pregaria al Pare, units en la missa del dimarts.